

Vågad semester

Surfing, avkoppling och frostiga drinkar. **Magasin Puls** åker på surfträger i Costa Rica och upptäcker en aktiv semester som slår det mesta.

Text och foto **PATRIK HEDLUND**

JAG SITTER på en surfbräda i Stilla havet. Det är 27 grader i vattnet och 27 grader i luften.

Runtomkring guppar tio andra surfskoleelever. Rakt framför mig ligger regnskogen och en strand som utsetts till en av världens vackraste. Bakom mig trampar surfinstruktören Peter Sahlberg vatten. Han simmar mellan oss och hjälper till att tajma vågorna.

– Paddla, paddla!

Peter har sett ut en passande våg och mina armar drar i gång som elvispar i vattnet. Vågen tar sats under mig och jag hoppar upp på brädan. För långt fram tydligen, för som så många gånger tidigare dyker nosen rätt ner i vattnet, och jag följer med. Here we go again.

Efter ett inferno av skum och ett allmänt omkringkastande av min kropp har jag åter huvudet ovanför vatten-

ytan – i två sekunder, innan nästa stora våg sköljer över mig.

Jag svär tyst och bestämmer mig för att paddla in mot surfskolans havsranch där jag vet att den costarikanska brunchen är uppdukad.

Negativa tankar slår emot mig. Är jag helt talanglös? Ska jag byta ut brädan mot en bok och spendera resten av veckan på stranden?

I det läget vet jag inte att precis så helvetiskt det kan vara att misslyckas med att ta en våg, precis så underbart är det när man väl tar den – gånger hundra.

DET ÄR DAG TRE av tio på Surfakademiens surfträger i Costa Ricas surfmecka Santa Teresa. Under en fantastisk soluppgång för två timmar sedan tog tjugo elever och fem instruktörer var sin bräda under armen och begav sig de 100 metrarna från

» Patrik Hedlund är frilansjournalist.

» Älskar att resa, spela golf och dricka öl på uteserveringar.

» Tränar innebandy och på gym.

sina bungalower ner till ett morgondisigt Stilla havet.

Under dag ett och två har vi övat upphopp och surfat vitvatten, brutna vågor. I dag har vi gett oss på de högre, obrutna vågorna – något som hittills mest resulterat i sanslösa vurpor.

Vid brunchbordet sitter en brokig skara: en entreprenör, en brand manager, två surfinstruktörer, en läkare, två gymnasietjejer och jag. Åldersspannet är från 18 till 60.

En av gymnasietjejerna har kommit på ett sätt att hantera den stress som lätt uppstår när man vurpar.

– Så fort jag ramlar tänker jag att jag är en sjöjungfru som bara svävar med vågorna.

Jag tar en klunk kaffe och tänker att jag också ska tänka så.

En annan tjej vid bordet, 30-åriga Jessica Nithenius, är på sin tredje surfresa.

”Det gäller att vara hundra procentigt fokuserad hela tiden, annars vurpar man – garanterat!”

Det är aldrig för sent. Lars Malmqvist, 63-årig entreprenör från Danderyd, är på sin första surfresa.

– Jag gillar att man lär känna så många olika människor på en sån här resa, och så blir man väldigt avslappnad. När man slappar så slappar man verkligen och när man surfar koncentrerar man sig bara på surfandet – annars har man garanterat en vurpa framför sig. Men framför allt är det riktigt kul att surfa!

SURFINSTRUKTÖRERNA Jens Holmer och Peter Sahlberg instämmer.

– Vi är ett skönt gäng på en vacker plats där det finns fler saker att göra än att bara surfa. Det är galet kul och man lär sig tio gånger snabbare än om man försöker på egen hand, säger Peter.

– Att lägga sig på en strand och steka och sedan gå på grisfest på kvällen känns som en uttjatad semester, tillägger Jens. Här kommer man hem stark i kroppen med förhoppningsvis ett nytt intresse.

Efter brunchen väntar fria aktiviteter innan det på eftermiddagen är dags för en andra surflekion följt av gemensam middag på någon av Santa Teresas restauranger.

Det är ofta så dagarna ser ut, men om man vill kan man åka på fisketur, följa med en guide på vandring i regnskogen eller hyra fyrhjuling och se sig om.

I kväll väljer några av oss att följa upp middagen med drinkar på en krog nere vid stranden. En aktivitet som skulle kunna försämrast nästa morgon surfing. Trots det är det just då det händer.

Stranden är öde. Jag paddlar ut, sätter mig på brädan och börjar spana efter en passande våg.

Vågen kommer, jag paddlar, häver upp min kropp och får för en gångs skull brädan att följa med vågen åt sidan i stället för att dyka ner i havet.

Efter någon sekunds ytterst ograciöst vinglande känner jag för första gången att jag har kontroll.

”JAG STÅR UPP på en obruten våg!” tänker jag och känner hur ett starkt lyckorus drar igenom mig. Jag hör någon tjoa från stranden och ska precis höja armen i en segergest när vågen hinner i kapp och jag faller – den här gången lyckligare än någonsin. ■

VAD KOSTAR DET?

Med Surfakademin i Santa Teresa, Costa Rica: Boende på havsranch i tio nätter inklusive halvpension, surflektioner, feedback med foto- och filmanalys, lån av surfbräda samt transfer till och från flygplatsen i San José kostar från 10 950 kronor.

För mer info: www.surfakademin.se

Naturligtvis finns det fler företag som arrangerar surfträger. Googla runt på nätet och hitta din favorit!